

GORIŠKI SLOVENEK

Naročnine:

Italijanska kraljevina:

Celo leto	Lir 10.— = K. 25.—
Pol leta	5.— = „ 12.50
Tri mesece	2.50 = „ 6.26
En mesec	1.— = „ 2.50

Oglasi:

Oglasi na tretji strani	Lir 1.— za vrsto
Oglasi na četrti strani	„ 0.75 za vrsto
Mali oglasi	„ 0.05 za besedo
Znižane cene za letne naročnike.	
Posamezna št. 10 cent. ali 20 vin.	

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo in Upravištvo: Via Carducci št. 10, II. nad.

Zveza Narodov.

Strašna vojna katera je krvavela svet čez dolge štiri leta, nam je kot nauk velike resnice, katero poprej niso poznale niti najbolj razsvetljene glave. Če pomislimo in iščemo vzročnost požara ki je tako težko zadet človeštvo, takoj spoznamo da prvi vzrok je bila politika zvez odobrovanja in nadaljevanja od vseh držav do sklepa medmirja.

Trozveza, Avstrija-Ogor ka, Nemčija in Italija od ene strani in Ententa, Rusija, Francija in Anglija od druge strani, v preteklem času do leta 1914 niso bile organizacije za mir, ker ravno te skupine so postale na proračun strateških naredb.

Namen Trozveze je bilo v sredini Evrope napraviti to ravnotežje ki bi branilo provzročitev nevarnosti za evrepejski mir; Ententa z velikansko angleško mornarico gospodinja celega morja, francoska vojska, pazljiv varuh na Alpah in proti Renu in ruska vojska pripravljena korakati čez Pomeransko ravnino in čez Galicijo, imela je nalogo za ukrotiti vsako nasilstvo katero bi hotela propočiti Trozveza.

Teorično sistem je bil imeniten ali praktično stvar je bila popolnoma druga. Če samo ena skupina bi se mislila podati v kak dogodek pa bi zadostovalo za poslati v zrak celo ravnotežje. Vojna z svojo strašno in krvavo logiko je še najbolj dokaz resnice te naše trditve.

Cel svet prenovljen vsled mira, med tem ko se pričakuje da postane stalen, neče da po novem redu bode vzrok drugega požara v bodočnosti, ampak zahteva v prvi vrsti da se čisto odstopi oni politiki katera je bila tako nevarna kakor dokazujejo poslednje štiri leta! politika zvez ne sme več živeti v prihodnjem političnem redu.

Se-li mora misliti en nov svet, v katerem vsaki narod živi sam za-se? To je absolutno izključeno.

Vojna je jasno dokazala da posamezni narodi ako hočejo ne samo prestat eno krizo, ampak le živeti normalno življenje, se morajo najti skupaj, eden z drugim. Se ne da vdobiti narodne koristi katera se ne strinja popolnoma z mednarodno koristjo.

Za to je potrebno tako urediti novi svet da vsi narodi bodo mirno skupaj živeli.

Ta je podlaga onih zvez narodov katero je razglasil Wilson že eno leto in katero so takoj sprejeli podporniki južne demokracije. Če, kakor upamo, ta zveza narodov se trdno ukorenini, videli bomo v najbližji bodočnosti da izgine kot sneg pred solncem ta boj med narodom, edini provzročitelj velikih prepirov. — Danes ko vojna je končana, beseda civilnega sveta mora biti: vse za mir!

Mi Slovenci, mali in dober narod poljedelcev, od silnih prepirov, od vojne, od svetovnega prevrata se ne moremo pričakovati drugega kakor velikansko škodo. Poslednja vojna je veliko škodovala našemu Narodu, posebno gornjim, goričanom, tako da nobeden od nas, kateri ni nespaten ali slabši, si želi da bi se povrnil krvavi čas. Zato lahko in odkritosrčno se pridružimo idejam katere je razglasil Wilson; to je zveza narodov. Tem več mi, posebno mi goriški slovinci, si moramo prisvojiti Wilsonov ideal; moramo živeti v enem svetu v katerem ideja bratovstva bolj kot od človeka do človeka pride v trdno zvezo od naroda do naroda, kjer posamezna skupina naroda dela za drugo, kjer ljubezen do domovine ne pomeni sovraštvo do bližnjega, ampak vzajemno pomoč in spoštovanje. In vse to v imenu najvišjega modernega ideala: v imenu človeške vzajemnosti.

Mi Slovenci smo demokratični po naravi; naša kultura ima izvir pri južni kulturi, ona postane bolj trdna in čvrsta če tudi v tih političnih socialnih načelih bomo sledili stopinje velikih narodov kateri bojevali so in zmagali za svetovno svobodo in za bratovstvo narodov.

Vojne ne več!

Avstrija je popolnoma izginila iz površje sveta? Se dozdeva to vprašanje ne opravičeno kar pa ni res. Iz različnih razmer si moramo prepričati da Avstrija se ni zatrdno izdihnila svoje zadnje duše. Še se vdobi kdor jo misli in vpa oživeti če tudi z tem oslepari Slovanske narode podvržene sužnosti in tesnemu jarmu do zadnjega časa in če tudi jim ukradi to svobodo katera je vendar zasijala skoz zmago zavznikov.

Oni dunajski operetni cesar Karol ničla ima se svoje prijatelje razstresene po deželi nekdanjega svojega cesarstva.

Mnogo nadvojvodov in nadvojvodin se živijo v različnih državah katere so narasle iz podrti Avstro-Ogrske.

Vse to ljudstvo napenja svoje moči v nespametne spletke... snova... in upa.

Z zvijačo v kateri so veliki strokovnjaki, upajo zopet očistiti zarjavo Habsburško Krono in jo zopet prinesiti na luč sveta kot znamenje mogočnosti za eno rodbino in kot znamenje sužnosti ostalemu nestevilnemu ljudstvu.

V kaj upajo, na kakšno podlago zidajo te velikanske gradove, na kaj prav za prav stavijo svojo špekulacijo ti gospodje? Na kaj?... Na slepoto narodov!

Oni gotovo videjo da še ne vsi narodi znajo se dobro poslužiti jim cvetoče svobode iz nekončno mučnega jarma. — Oni videjo na primer, da nemci znane «Deutsch-Oesterreich» države, še danes ne vedo na kakšno pot bi se podali; oni upajo da od njih podkupljeni agenti hujšajo in Srbe in Hrvate bodo provzročili strašne nereda in smešnjave v novem življenju velike Srbije katera sega od Vardara do Mure.

Njih nesramno upanje sega še bolj v daljavo. Kakor leta 1912 po zavezni balkanski zmagi proti turkom, dunajski hujšaki so dosegli svoj nesramni namen, potisnili Srbe proti Bulgarom, zakasnili za leta balkansko svobodo katera se je še le uresničila po dolgih mučnih in krvavih bojih, tako danes upajo z takimi zmešnjavami ponoviti katastrofo komaj rešenim narodom in za se pa sredo kot leta 1912.

Avstrija še v sanjih teskih vzdihih si želi novo krvavo vojno. Ali srce nam kliče: Vojne ne več! Če h nesreči bi se posrečilo to

vpanje avstrijskih agentov bi ne bila prihranjena nezgoda onim narodom kateri do danes so živetarili pod avstrijskim jarmom.

Vojne ne več!

Skoraj petletne težavne muke so nas naučile da največja sreča za človeštvo je mir sveta.

Je gotovo nespametno si misliti da skupina hujskačev, če tudi precej močna, bi mogla spraviti v zadrego zmago zaveznikov ki je donesla mir na zemljo.

Je dolžnost vsakega in poglavitna skrb da se ohrani cvet doseženega mira.

Kdor nam goriškim slovincem pride govorit dvomljive besede o bodočih prepričev, je ta gotovo en podkupljenec prepadle Avstrije. Daleč od tega zapel ivca! Proč z takimi ki iščejo svetlobo v temi in kopljejo grob cveto čemu narodu. Močemo mir! Potrebujemo miru kateri nam zaceli krvave rane. Miravno pogajanje nam bo dalo dostavljen mir in ne spletke zadnjih vernikov od Karla Niče.

Avstrija mora biti potopljena v večno pogubo.

Delati je treba.

Da se najde med našimi Goriškimi Slovenci ljudi, kateri jokajo nad položajem povzročenim po vojni je čisto logično: Naša dežela je med onimi, ki so doživele največje izgube vsled konflikta, ki je več kakor štiri leta okrvavljal svet. — Da se pa nadaljuje z jokom in jadicovanjem — brez da bi se kaj počelo, to ni ne opravičeno ne logično.

Ne smemo sedaj posnemati onega reveža, katerega so zadele vse močje nesreče in je potem obupan udano čakal smrti pod razvalinami svoje zapuščene hiše, ali pa onega ki je iskal tolažbe v alkoholu.

Nasprotno, mi ne smemo izgubljati časa in zahtevati moramo takoj vse kar potrebujemo za materialno in moralno povzdigo naše dežele.

Ti zmagi ki je odprla Italiji pot do naših dežel ima Italija proti nam enake dolžnosti kakor jih je imela proti ljudstvu, ki je živel pred vojno v okvirju njenih mej.

V demokratični državi kakor je Italija se ne sme imenovati prostost samo zmožnost, da vsakdo izraža prosto svoje misli z lastno besedo in v lastnem jeziku, ampak izraz prostosti ima veliko širši pomen.

Znano je, da je Italija med vojno razvila na čudapalcu način lastno industrijo tako, da je postala danes ena prvih industrijskih dežel na svetu, čeprav je imela pred vojno relativno malo razvito industrijo.

To je znamenje, da so v Italiji — če se le hoče — dani vsi predpogoji in so na razpolago vse materialne in moralne sile, da se

izvedejo z lahkoto še tako težavni problemi.

Pri nas goriških Slovencih gotovo ne manjka dobre volje in pridnosti, lahko naredimo kaj znatnega, samo še so nam na razpolago primerna sredstva, ker nismo mi krivi če smo danes zelo ubogi.

Omenili smo kaj si je Italija znala pridobiti za se, zato da se vsakdo med nami prepriča, da se zahtevamo od Italije moralna in materialna sredstva z katerimi bi začelili rane, ktere nam je prizadela vojna, moremo z gotovostjo računati, da se nam bode tudi pomagalo.

Lahko se nam da, in mora se nam dati. — Samo zaktevati moramo. — Če čakamo, da se vlada — ki ima skrbeti za nebroj drugih stvari, — spomni na nas, bomo gotovo dolgo časa čakali.

Ako pa bomo znali odločno in samozavestno zahtevati čegar potrebujemo, ni dvoma, da dosežemo kar nam po pravici pritiče.

Prostost — to se zove namreč priznanje pravice vsakega posameznega brez razlike.

Bode kdo uprašal:

Kako naj zahtevamo pomoči od vlade in kdo izmed nas naj jo zahteva? Vsak za se morda?

To smo že povedali. — Vsaka občina naj začne akcijo o tem kar se tiče interesov in blagostanja lastnih občanov. — In to naj se zgodi čim prej, jasno, vestno in brez pretiranj naj se navedejo želje in težuje posameznikov, samo z ozirom na to kar se hoče doseči, tako da vlada razume da ima opraviti z zreli državljani, ki zahtevajo lastne pravice se izkazujejo tudi vredne, da se jim to prizna, ker si so svesti svojih dolžnosti napram občnosti kateri pripadajo.

Navadni kritiki poročajo, da se ponavljamo in da v dveh številkah smo natiskali dva skoro jednaka članka: naj se pa pomirijo ti gospodje in naj bode pripravljeni čitati iste stvari še tri — štiri — pet — in če treba tudi stokrat. — Mi jih bomo ponavljali dokler ne vidimo, da naše dobro ljudstvo se ne zgane in si začne graditi z lastnimi moči svoje blagostanje, dokler ne bomo pripravljeni, da v naši deželi se hoče resno delovati za izboljšati sedajnost in pripraviti bodočnost do ktere ima pravico — namesto da se izgublja čas v brezupnih fantazijah.

Goriški Slovenci!

Ta list je vaš!

Ni za osebno korist.

On bode vedno in svobodno govoril vašo mnenje.

On se bode vedno, nesebično boril za vašo dobro.

Čitajte - ga!

Razširjate - ga!

Novo italijansko Ministerstvo

RIM. Odstop ministrov Zupelli, Bissolati in Nitti provzročil je postransko krizo v Orlandovim ministerstvu, katere je bila rešena 20 t. m. — Na mesto vojnega ministra generala Zupelli, nastopil je general Caviglia zmagovalci bitke pri Vittorio Veneto, Nitti-ja nadomestuje senator Stringher bivši vođa najvišjega italijanskega denarnega zavoda »Italijanske Banke« in na mestu Bissolati-ja je postal minister odvetnik Girardini državni poslanec iz Udine.

Pri tej krizi se je ustanovilo novo ministerstvo katero so zaupali prof. Fradeletto državniemu poslancu iz Benedk. — To ministerstvo najbolj se mora zanimati za preuredbo porušjenih dežel.

Italijanska kriza bi imela za nas en navadni politični pomen, ako bi se ne šlo za stvari katere nas močno zanimajo.

Minister Nitti ni hotel ničesar slišati o denarne ureditve katere kakor je dan danes urejna nimai pravičnega pomena za trgovina.

Drugič nas veliko zanima ustanovitev ministerstva priuredbe.

Upamo da N. E. Fradeletto ne bode skrbel samo za mesto Benedke ampak tudi za nas.

Politični pregled

Mirovna konferenca Temeljita razprava pri seji.

PARIZ. Slovesno se je otvorila mirovna konferenca dne 18. t. m. Ob dveh popoldne se je že ljudstvo zbiralo v veliki množini pred poslopjem ministerstva za zunanje dela.

Ob 2.20 popoldne so dospeli delegati in pol ure pozneje prišel je predsednik Wilson. Bil je sprjet od ministra Pichon-a. Prisotni so bili tudi arabski in indijski zastopniki. Navsočih je bilo skupaj 72 oseb. Z čistim in močnim glasom je Poincaré prvi govoril. Koncem nagovora si je odslovil ter zapustil dvorano. Na to Clemenceau razglasi prvi dnevni red: volitev definitivnega predsednika.

Prvi Wilsonov nagovor.

Se štejem v veliki česti predlagati za definitivnega predsednika mirovne konference, predsednika francoskega ministerstva Clemenceau.

To predlagam ne radi navade in poklonstva do francoske republike ampak tudi radi čišljanja samemu možu.

Francija sama na sebi zasluži to čast ker si jo je pridobila z mukami in težavami v tem vojnem času.

Mimo tega se snidemo v Parizu kjer velike seje so odločevale svetovno usoda.

Današnja sejo se lahko smatra kot največji uspeh diplomatske zgodovine ker nikdar ni bilo zbrano toliko zastopnikov narodov za odločitev svetovnega uprašanja.

Prek temu današnji sestanek pomeni konec evropske vojne katere je pretila celemu svetu.

Nas jako veseli da te grozovitve ni več, da mi čislamo ne samo Francijo ampak moža, kateri je bil vedno njen zvest in velik služabnik.

Njegovi sodelovalci ga ljubijo; kdor kakor mi ga je spoznal pri delu ga čista ker vidi da naše misli se popolnoma strinjajo. Vsi hočemo eno stvar, da se človeštvo reši teh težav in da se povrne h mirnemu in veselnemu delu.

Z velikim navdušenjem je predlagal isto tako minister Lloyd George.

V imenu italijanske delegacije minister Sonnino je odobril z veliko simpatije Wilson-ove in Lloyd Georgeve besede.

Na to se je izvršila volitev v kateri je bil enoglasno izvoljen za predsednika Clemenceau.

Po volitvi govoril je sledeče Clemenceau: Naznanil sem že v parlamentu da uspeh je mogoče le v tem slučaju da ostanemo vedno iste misli; prišli smo skupaj kot prijatelji, odsloviti se moramo kot bratje.

Ta je moja prva misel. Vse naše moči morajo delati za bolj trdno zvezo narodov. Zveza narodov je tu, vi ji morate dati življenje. Kakor je rekel predsednik Wilson nihče ne sme odreči žrtvovanja.

Temu pogovoru je sledil Wilsonov spored kateri pravi: se ne gre za kos zemlje kakor za cele dele in za mir narodov. Ta spored ne potrebuje drugih besed. Delajmo hitro in dobro.

Prva točka dnevnega reda se glasi: Odgovornost vojne.

Druga: Zakon proti zločincem za časa vojne.

Tretja: Mednarodno zakonotvorstvo za delo.

Vse države so povabljene na pismeni odgovor v najkrajšem času.

Clemenceau nadaljuje in priporoča zvezo narodov. Seja se je zaključila ob 4.35 popoldne.

Globok utis.

PARIZ. — Sestanek prve seje je napravil dober utis med ljudstvom in časnikarjem. Vsi priznajo da ta prvi sestanek bo imel dober uspeh za vse narode. Volja vsih je doseči mir pravice.

PARIZ. — Dne 20. t. m. ob 10.30 dopoldne dospeli so v Pariz italijanski zastopniki ministerski predsednik Orlando in bivša ministra Salandra in Barzilai.

Češko slovaška država.

PRAGA. Kongres državno pravne demokratične stranke v Pragi je bil kongres organizacije češke državno-pravne demokratične stranke pod predsedstvom dra. Antona Hajna. Kongresu je prisotnovalo 412 delegatov.

Dr. Kramar se je zahvalil za mu izrečene čestitke in simpatije povodom znanega atentata in izjavil.

Povodom atentata je pokazala pretežna večina češkega naroda da noče trpeti bolševizna na Češkem. Dolžnost vlade je da vzdrži v republiki red z močno roko, kakor je to napravila Švica in druge svobodne države. — Ministerski predsednik je govoril potem o nemškem uprašanju in naglašal napram nemskim izvajanjem, da so češke aspiracije zajačene od entente v celem obsegu kar se more dokumentarno dokazati. — Nemcem ne ostaja druge mogočnosti kakor da se pomirijo. — Ministerski predsednik je zaključil svoj govor z izjavo, da ima trdno vero v bodočnost češkega naroda in da notranja politika odgovarja sijajnemu položaju.

Predsednik dr. Hain je nato pozdravil navzoče in sprejeta je bila rezolucija v kateri se naglašja potreba mirnega socialnega in gospodarskega razvoja.

Službevi kurz krone v Srbiji.

BELGRAD. Belgradski listi javljajo, da se pri državnih blagajnah vsled odredbe finančnega ministra računa 250 kron za 100 dinarjev za plačevanje davkov in po istem kurzu se računajo plače državnih uradnikov v vseh od Srbije zasedenih deželah.

Bolševiške grozote v Rusiji.

LONDON. Londonski »Daily Mail« poroča da so bolševiki umorili znanega ruskega anarhista knega Krapotkina.

Kedar je v Rusiji zbruhnil preobrat je knej Krapotkin se vrnil iz prognanstva na angleški da služi domovini. Vest o umoru ni še potrjena.

DOGODKI V NEMČIJI.

Nova republika.

NANEN. Svet delavcev in vojakov v Cuschafenu je proglasil samostalno socialistično republiko, ktera je postavila vse banke in hranilnice pod svojo upravo.

Revolucionarno gibanje v Ruhrskem okrožju.

NANEN. Rudarski strik v ruhrskem okrožju prijama od nekoliko dnij revolucionarno lice. — Število stavkujocih je naraslo 40.000.

Rudokopi v katerih se je zopet pričelo delati bili so napadeni od Spartakovcev vsled česar so bili primorani vnovič ustaviti delo.

Prihod vladinih čet v Berlinu.

BERLIN. Višji poveljnik Noske je izdal proglas na berlinsko meščanstvo v katerem naznanja da pride na široki fronti znatno število čet v mesto. — Divizije ki so pod njegovim vodstvom niso orodje proti revoluciji, marveč imajo namen, da se berlinsko prebivalstvo osvobodi nečuvne strahovlade in pritiska, pod katerim je moralo trpeti.

Razoroženje meščanstva.

BERLIN. »Vossische Zeitung« javlja da meščanstvo mirno izročuje orožje.

Do večera je bilo oddanih 1500 pušk in nekaj več samokresov in Browning pištol. Zaplenjenih je bilo več strojnih pušk ktere so delavci dobrovoljno izročili.

Zvečer je bil odprt ulični promet ali straže so se ostale na ulicah.

Stavka železničarjev se je preprečila. — Kakor poroča »Berliner Tageblatt« se je zelo hitro očistil mestni del Moabit, kjer je bilo mnogo spartakovcev ujetih.

Polkovnik Reinhardt, kateri je vodil operacije vladinih čet v Moabit, da različni alarmistični glasovi ki se širijo po mestu ne odgovarjajo resnici.

BERLIN. Odbor vladnih poverjenikov je izdal za celo državo naredbu, po kateri se mora oddati vse orožje pod kaznijo pet let ječe in do 100.000 mark globe. Rok za oddati orožje je na Pruskem določen na 24 ur.

Prebivalstvo brez svojega lista je kakor en mutec; se ga ne more razumeti. Naj ta list razglasa vašo pravico in vašo voljo.

Dolgovi bivše avstro ogerske monarhije.

DUNAJ. Državni kontrolni poverjenici bivše a. o. monarhije niso še izdali njih poročila o stanju dolgov a. o. monarhije in tudi a. o. banka ni še priobčila tozadavnega izkaza. Vsi skupni dolgovi se senijo v proučenih progih na 125 do 130 milijard kron, kar bi odgovarjalo na približno 2 in pol milijarde na vsaki milijon prebivalcev bivše monarhije.

Razne

Šest milijonov ljudi umrlo za špansko mrzlico.

LONDON. Znanstveni časopis «Natura» poroča da je na podlagi uradnih podatkov umrlo na španski influenci skupno šest milijonov ljudi.

Umor 11 letne deklice.

Poročajo iz Budimpešte: V Erzebelfalve so našli v hiši Stefana Timosa umorjeno njegovo 11letno hčerko Ano. Zločinec je odnesel 150 kron, dva prstana, zlato uro in druge dragocenosti. Izvedenci so konstatirali, da je deklica umorjena s sekiro. Dete se je moralo očitno braniti ker je ranjeno na rokah. Pri Timosevih je stanoval 18letni delavec Orban ki je pred kratkom bil izpuščen iz kaznilnice. V zaporu je priznal čin. Hotel je vjeti dragocenosti kedar je prišla Ana in umočil jo je da ga ne raznani.

Hčere generala Ludendorfa internirane v Oseku

OSEK. Te dni so dešle iz Dunaja v Osek Maja in Tea hčerke generala Ludendorfa da bi spravile nekaj zaostalega pohištva na Dunaj. Na zahtevanje vojaških oblast bile ste obe internirane na njih stanovanju v hiši grofa Normanu. General Ludendorf ima neke fotografije ktere hoče vojna oblast tem potom nazaj vdobiti.

Padanje cen v Dalmaciji.

SPLIT. Vino kterega cena je v zadnjem času vojne prekoračilo 1000 K za hl je padlo na 300 K. Olje, ktero je v času vojne doseglo ceno 70 K za liter padlo je na 10 K. Sardele ki so stale 1000 K za 100 kg stanejo danes 200-300 K. Največ so padle cene rožičane, suhim smokvam in višnjam.

Padle so tudi cene onih vrst blaga kterih Dalmacija ne proizvaja. Tako je padla pšenica od 15 K na 2-3 K.

Dovozi od strani Italije uplivajo povsodi radikalno na znižanje cen.

Iz okolice

Kaj se misli za rokodelce.

Radi bi vedli kaj misli ta nova vlada za rokodelce. Prebivalci iz naše okolice niso vsi posestniki in ne vsi kmetje.

Po dolgih štirih letih vojne vrnilo se je na svoj dom mnogo očetov kateri drugega niso našli kot iztradanó družino.

Od bivše vlade nekdanje Avstrije ti ubogi rokodelci niso imeli nobedne odškodnine. Njih tovarne in orodja so izgnile — kako naj se ti reveži pripomajajo zdrževati družino? Mali sinčki prosijo kruha, oni ne razumejo kaj je medmirje in mirovna konferenca, hočejo kruha in kruha. — Da pa oče jim ga preskrbi mora imeti delo. Za rokodelce iz okolice huda ura bide.

Življenje za ta stan še mirno počiva. Kmet je danes še najmanj prizadet, on si še lahko pripomaga.

Ali rokodelec kam naj se obrne če nima pripomoči?

Žalostno je da rokodelec iz naše okolice mora popolnoma obupati v svojo bodočnost.

Oni ki imajo moč do vlade za našo okolico morajo preskrbeti delo temu ki se želi dela.

Samo v tem slučaju bo rokodelec prepričan zamge in svobode.

Pogovori v Trstu za zameno blaga.

TRST. Polkovnik generalnega štaba Grani je imel te dni v Trstu pogovor z delegati narodne vlade v Ljubljani glede zamene raznega blaga. Narodno vlado Ljubljansko sta zastopala Dr. Triller in ing. Rentz. — Za elajsanje prometa se je sklenilo, da se uvede med Trstom in Ljubljano posebno kurirsko službo. Kurirji bodo prenašali trgovske korespondence.

Od naše strani se bode oddajalo kave, riža, olja, olja za stroje in določeno mežino premoga za izdelovanje plina. Narodna vlada v Ljubljani se obvezuje dati v zameno staybeni les, železo in oglje slednje pa samo v zameno oglja za plin.

Blago se bode izmenjavalo v Logatcu. Narodna vlada imenuje v Trstu zastopnika za posredovanje med našimi in ljubljanskimi trgovci kateri bodo interesentom tudi preskrbovali potne liste.

Slovenci!

Čitajte in podpi-
rajte ta list kateri
je zagovornik Vaše
Pravice.

PRIJATELJEM.

Prosimo prijatelje ki bivajo na de-
želi, da pomagajo temu listu.

Ne zadostuje ga naročiti, ker če se
ga moralno podpira se pripomoči nje-
govemu življenju in razvoju. Ker «Go-
riški Slovenec» hoče braniti in pospe-
šiti stanje v deželi slovenskega ljud-
stva, mora vsaki rojak mu donesti svoj
moralni prispevek. Nas bode veselilo
razglasiti želje raznih občinah in dru-
gih skupčin; mi bodedo dali gosto-
ljubnost vsakemu dobremu namenu
ka obče dobro, če tudi posameznega
rojaka.

Vojna nas je vse potrosila, eden je
tukaj drugi je tam.

Begunci, kateri so že težavno pri-
čakovali na kranjskem dan vrnitve v
domovino, oni ki dohajajo iz daljnega
kraja Italije, imajo gotovo sorodnike
in prijatelje za poiskati: naj nam pi-
sejo, bodedo skrbeli za jih našit.

«Goriški Slovenec» je ljudski list,
ljudstvo naj se posluži kjer mu pri-
tiče

Odbor uredništva.

Ta list je nova izdaja za go.ške Slovence
kateri ni še v popolni obliki.

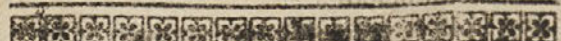
Primanjkuje še marsikaj.

Pozneje, z blagovoljnostjo čitateljev, si
upamo prinesiti vse novice naše dežele.

Sposobna osebe nam je obljubila svojo
sveto sodelovanje o kmetiški snovi. Neka-
teri dobri slovenski pisatelj poslali nam
bodejo v časih kakšno navelo ali „feuille-
ton“.

Naša skrb je napraviti kar je bolj mogoče
da naš dragi slovenski narod bode imel en
list ki ne bode branil samo ljudske inte-
rese, ampak tudi da mu bode malo v
poduk in razvedrilo.

Odbor uredništva.

TEDENSKI KOLEDAR

22. januarja.	Sreda Vincencij
23. "	Četrtek Zoroka M. Dev.
24. "	Petek Timotej.
25. "	Sobota Izpresbritev op. P.

Upravitelj in urednik: KAROL JUŠIČ.

Tiskarna G. Juch v Gorici.